

נדרים דף פ

POINTS TO PONDER

1. The גמרא says that the case in the משנה of ארחץ אם לא is talking about a situation whereby she made a שבועה to not bathe. Since she made a שבועה, how can the משנה call it ארחץ אם, meaning "if"? Obviously if she made a שבועה she will not violate it.
2. The ארחץ עלי אם ארחץ ר"ן ד"ה ואלא דאמרה הנאת רחיצה explains that the first רחיצה is permitted. What is the ר"ן explaining? Obviously she only made a נדר regarding subsequent bathing.
3. The ארחץ לא תרחץ ר"ן ד"ה לא תרחץ ר"ן writes that the חידוש here is that even though she can bathe once the תנא קמא says that he can be מיפר. The ר"ן later discusses the fact that the נדר itself is not חל right now. Since it's only חל later, why does it matter if the condition is נפש ענוי? He is not undoing the תנאי, he is undoing the נדר and bathing according to the ת"ק is נפש ענוי.
4. The גמרא asks if רחיצה is considered ענוי how come there is no חיוב כרת for רחיצה. It seems that the גמרא is assuming that רחיצה is definitely אסור, but it's questioning the fact that there is no כרת. If there is no ענוי why is רחיצה אסור in the first place?

לע"נ אבי מורי הרב יעקב בן ר' קיים משה יצחק ז"ל

בן ר' קיים משה יצחק ז"ל
ע"נ הרב צבי ליפא בן יחיאל ישראל זצ"ל

If you have any comments or suggestions, please email Rabbi Grunhaus at Ygrunhaus@gmail.com

לימוד מסכת נדרים מוקדש על ידי משפחת מרמלשטיין
לזכות כל החיילים ולשמירה על עם ישראל